

Конвенција за платени одмори (ревидирана), 1970

Конвенција која се однесува на платени годишни одмори (ревидирана), 1970.

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 30. 6. 1973 година.)

Конвенција: C132

Место: Женева

Сесија на конференцијата: 54

Датум на усвојување: 24. 6. 1970

Класификација на предметот: Платено отсуство

Статус: Друг инструмент

Генералната конференција на Меѓународната организација за труд, откако беше свикана во Женева од страна на Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд, одржувајќи ја својата педесет и четврта сесија на 3 јуни 1970 и одлучувајќи да усвои некои од предлозите во врска со платени одмори кои се на четврта точка на дневниот ред на сесијата, и одредувајќи ги овие предлози да бидат во форма на меѓународна Конвенција, на 24 јуни 1970 година ја усвои следнава Конвенција, која може да се нарече Конвенција за платени одмори (ревидирана), 1970.

Член 1

Одредбите од оваа Конвенција доколку истите не се ставени во функција со посредство на колективни договори, судски одлуки, механизми за одредување на законска плата, ќе се спроведуваат според националните закони или прописи, или на друг начин којшто е конзистентен со националната практика која одговара на националните состојби.

Член 2

1. Оваа Конвенција се однесува на сите вработени лица, со исклучок на морнари.
2. Доколку се покаже неопходно, ќе се преземат соодветни мерки од компетентни власти или соодветни механизми во земјата, а по консултација со организации на работодавачите и работниците, каде што такви постојат, да се исклучат од оваа примена на Конвенција ограничени категории на вработени лица при чие вработување се појавиле посебни проблеми од значителна природа, а кои се однесуваат на нејзино спроведување или на законски или конститутивни прашања.
3. Секоја членка што ја има ратификувано оваа Конвенција ќе ја наведе во првиот извештај при апликацијата на оваа Конвенција доставена според член 22 од уставот на Меѓународната организација за труд секоја категорија што може да биде исклучена според параграф 2 од овој член, наведувајќи ги причините за таквото исклучување, и во последователните членови ќе ја наведе позицијата на нејзините закони и практики во однос на исклучените категории, и до кој обем е даден или предложен или е предложен да се даде на Конвенцијата по однос на таквите категории.

Член 3

1. Секое лице на кое се однесува оваа Конвенција има право на платен годишен одмор со специфицирано минимално времетраење.
2. Секоја членка што ја има ратификувано оваа Конвенција ќе ја специфицира должината на времетраењето на одморот во декларација приложена со нејзината ратификација.
3. Одморот не смее да биде помал од три работни недели за една година работа.
4. Секоја членка што ја има ратификувано оваа Конвенција може последователно да го извести Генералниот директор на Меѓународната организација за труд со следна декларација дека специфицира одмор подолг од оној што е даден во времето на ратификацијата.

Член 4

1. Секое лице чие времетраење во служба е помало од она што се бара за целосно добивање на право пропишано во претходниот член ќе има право на платен одмор во однос пропорционален на неговата должина на работење во таа година.
2. Изразот „година“ од параграф 1 од овој член ќе значи календарска година или кој било друг период со иста должина одредена од компетентни власти или преку соодветни механизми во одредената земја.

Член 5

1. Можеби ќе се бара минимум период на служба за стекнување на годишен платен одмор.
2. Должината на таквиот период на квалификување ќе се одредува од компетентните власти или соодветен механизам на односната земја, но не смее да надмине шест месеци.
3. Начинот на кој должината на служба се пресметува за стекнување на одмор ќе се одредува од компетентните власти или преку соодветен механизам во секоја земја.
4. Посебни услови ќе бидат одредени од компетентни власти или преку соодветен механизам во секоја земја, за отсуство од работа од причини кои се надвор од контрола на вработените лица, како што се болест, повреда или мајчинство, кои ќе се пресметуваат како дел на период на служба.

Член 6

1. Државни и обичајни одмори, без оглед на тоа дали се паѓаат за време на годишните одмори или не, нема да се сметаат како дел на минимум годиш ни платени одмори пропишани во член 3 параграф 3 од оваа Конвенција.
2. Посебните услови што треба да се одредат од компетентните власти или преку соодветни механизми во секоја земја, како што е неспособност за работа како резултат на болест или повреда, нема да се пресметуваат како дел од минимум платени годишни одмори пропишани во член 3 параграф 3 од оваа Конвенција.

Член 7

1. Секое лице што зема одмор предвиден со оваа Конвенција ќе прими најмалку просечна плата за цел период на тој одмор (вклучувајќи и готовина еквивалентна на кој било дел од таа плата што се исплаќа во натура и којашто не е перманентна помош без разлика дали лицето за кое станува збор е на одмор), пресметано на начин што ќе се одреди од компетентни власти или преку соодветен механизам во секоја земја.
2. Износот во однос на параграф 1 од овој член ќе се исплаќа на односните лица пред годишниот одмор, освен ако е поинаку одредено со договор применлив за него и за работодавачот.

Член 8

1. Поделбата на платен годишен одмор во делови може да се дозволи од компетентни власти или соодветен механизам на секоја земја.
2. Освен ако е поинаку предвидено во договор применлив за работодавачот или за вработеното лице, и во услови должината на работење на соодветното лице да му дава за право на таков период, еден од деловите ќе содржи најмалку две непрекинати работни недели.

Член 9

1. Непрекинатниот дел од платениот годишен одмор, наведен во член 8 параграф 2 од оваа Конвенција, ќе се додели не подоцна од една година, а остатокот од годишниот платен одмор не подоцна од осумнаесет месеци од крајот на годината во однос на која е стекнато правото на одмор.
2. Секој дел од годишниот одмор кој го надминува минимумот може да биде одложен во согласност со вработеното лице над периодот специфициран во параграф 1 од овој член до следно временско ограничување.

3. Минимумот и временското ограничување наведени во параграф 2 од овој член ќе се одредуваат од компетентни власти по консултации со соодветни организации на работодавачи и работници, или преку колективни спогодби или на кој било друг начин конзистентен со националната практика што ќе соодветствува со националните состојби.

Член 10

1. Времето кога одморот треба да се искористи ќе биде одредено од работодавачот со вработеното лице или со неговите претставници, освен ако е одредено со прописи, колективни договори, судски одлуки или други начини конзистентни со националната практика.

2. При одредување на времето кога да се искористи одморот, треба да се има во предвид работните потреби и можности за одмор и релаксација што му стојат на располагање на вработеното лице.

Член 11

Вработено лице кое има завршено минимален период на служба што одговара на времето потребно под член 5 параграф 1 од оваа Конвенција, ќе прими платен одмор пропорционален на должината на службата за која немало добиено таков одмор, или компензација наместо одморот, или еквивалентен кредит за одмор по завршување на вработувањето.

Член 12

Договори за откажување на правото на минимален годишен одмор со износ пропишан со член 3 параграф 3 од оваа Конвенција или да се добие таков одмор со компензација или поинаку, според националните услови ќе бидат ништовни, невалидни или забранети.

Член 13

Може да се донесат специјални правила од компетентни власти или преку соодветни механизми во секоја земја, во однос на случаи кога вработените лица се ангажираат незаконски за време на одморот во доходовна активност која е во спротивност со целта на одморот.

Член 14

Је се преземат ефикасни мерки соодветни на начинот кој влијае на одредбите на оваа Конвенција за да се обезбеди правилна примена и спроведување на прописите или одредбите кои се однесуваат на платен одмор, со помош на адекватна инспекција или слично.

Член 15

1. Секоја членка може одвоено да ги прифаќа обврските од оваа Конвенција:
  - (а) во однос на вработени лица во економски сектори освен земјоделство;
  - (б) во однос на вработени лица во земјоделство.
2. Секоја членка ќе специфицира во својата ратификација дали ги прифаќа обврските од оваа Конвенција или во однос на лицата опфатени со подпараграф (а) од параграф 1 од овој член, или во однос на лицата опфатени со подпараграф (б) од параграф 1 од овој член или во однос на двата.

3. Секоја членка којашто при ратификацијата ги има прифатено обврските од оваа Конвенција или само за лицата опфатени од подпараграф (а) од параграф 1 од овој член или само за лицата опфатени од подпараграф (б) од параграф 1 од овој член, може последователно да го извести Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд дека ги прифаќа обврските од Конвенцијата во однос на сите лица на кои се однесува оваа Конвенција.

Член 16

Оваа Конвенција ја ревидира Конвенцијата за платен одмор од 1936 и Конвенцијата за платен одмор (Земјоделство), 1952, под следниве услови:

(а) прифаќање на обврските во оваа Конвенција на вработени лица во економски сектори, освен земјоделство, од страна на членката која е дел од Конвенцијата за платен одмор 1936 и **ipso jure** ќе опфати моментално откажување на таа Конвенција;

(б) прифаќање на обврските на Конвенцијата во однос на вработени лица во земјоделството, од страна на членка која е дел од Конвенцијата за платен одмор (Земјоделство), 1952 и **ipso jure** ќе опфати моментално откажување на таа Конвенција;

(в) стапувањето на сила на оваа Конвенција нема да ја затвори Конвенцијата за платен одмор (Земјоделство), 1952 за понатамошно ратификување.

Член 17

Официјалните ратификации на оваа Конвенција ќе му се соопштат на Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд за негова регистрација.

Член 18

1. Оваа Конвенција ќе биде обврзувачка само за оние членки од Меѓународната организација за труд чии ратификации се регистрирани кај Генералниот директор.
2. Ќе стапи на сила 12 месеци по датумот на кој ратификациите на две членки се регистрирани кај Генералниот директор.

3. Оттаму, оваа Конвенција ќе стапи на сила за секоја членка 12 месеци по датумот на кој се регистрирани ратификациите.

Член 19

1. Членка што ја има ратификувано оваа Конвенција може да ја откаже по истекот на 10 години од датумот кога за првпат Конвенцијата стапила на сила, со акт доставен до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд, за да биде регистрирано. Таквото откажување нема да има дејство една година по датумот на кој е регистрирано.

2. Секоја членка што ја има ратификувано оваа Конвенција и која не го користи правото за откажување обезбедено од овој член во текот на годината по истекот на периодот од 10 години спомнат во претходниот параграф, ќе биде обврзана за понатамошен период од 10 години и потоа може да ја откаже Конвенцијата по истекот на секој период од 10 години, под услови наведени во овој член.

Член 20

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе ги извести сите членки на Меѓународната организација за труд за регистрација на сите ратификации и откажувања кои му се доставени од страна на членките на организацијата.

2. Кога ги известува членките на организацијата за регистрација на втората ратификација што му е доставена, Генералниот директор ќе ги извести членките на Организацијата за датумот кога Конвенцијата ќе стапи на сила.

Член 21

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе му соопшти на Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрацијата, во согласност со член 102 од Повелбата на Обединетите нации, со целосни детали за сите ратификации, декларации и акти на откажување регистрирани од негова страна во согласност од одредбите од претходните членови.

Член 22

Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд ќе оцени за времето кога ќе ѝ го презентира извештајот на Генералната конференција за работењето на оваа Конвенција и ќе ја испита можноста за поставување на дневен ред на прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија.

Член 23

1. Доколку Конференцијата усвои нова Конвенција ревидирајќи ја целосно или делумно оваа Конвенција, тогаш, ако новата Конвенција гласи поинаку:

(а) ратификацијата од членката за новата ревидирачка Конвенција ќе значи **ipso jure** моментално откажување на оваа Конвенција не задржувајќ и ги одредбите од член 19 погоре, доколку новата ревидирачка Конвенција стапила на сила.

(б) од датумот кога новата ревидирачка Конвенција стапила на сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од страна на членките.

2. Оваа Конвенција во секој случај ќе остане на сила во својата суштинска форма и содржина за оние членки кои ја имаат ратификувано, а ја немаат ратификувано ревидирачката Конвенција.

Член 24

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво валидни.